

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Markkinaoikeus (Φινλανδία) στις 15 Ιουλίου 2022 — Mylan AB κατά Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC, Gilead Sciences Inc.

(Υπόθεση C-473/22)

(2022/C 389/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Markkinaoikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Mylan AB

Εναγόμενες: Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC, Gilead Sciences Inc.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Πρέπει να θεωρηθεί συμβατό με το άρθρο 9, παράγραφος 7, της οδηγίας⁽¹⁾ σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας καθεστώσ αποζημίωσης που στηρίζεται στην άνευ υπαιτιότητας (αντικειμενική) ευθύνη, όπως το ισχύον στη Φινλανδία ανωτέρω περιγραφόμενο καθεστώς (σκέψεις 16 έως 18 της παρούσας αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως);
2. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα: ποιο είδος ευθύνης αποτελεί στην περίπτωση αυτή έρεισμα για τη στοιχειοθέτηση της κατά το άρθρο 9, παράγραφος 7, της οδηγίας σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας ευθύνης για αποζημίωση; Πρέπει να θεωρηθεί ότι πρόκειται για μορφή ευθύνης λόγω υπαιτιότητας, για μορφή ευθύνης λόγω καταχρήσεως δικαιώματος ή για ευθύνη απορρέουσα από άλλον λόγο;
3. Όσον αφορά το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα: ποιες περιστάσεις πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να κριθεί κατά πόσον θεμελιώνεται ευθύνη;
4. Πρέπει, ιδίως σε συνάρτηση με το τρίτο προδικαστικό ερώτημα, η εν λόγω εκτίμηση να πραγματοποιείται αποκλειστικά με βάση τις περιστάσεις που είναι γνωστές κατά τον χρόνο λήψης του προσωρινού μέτρου ή μπορεί, επί παραδείγματι, να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι το δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας, επί της φερόμενης προσβολής του οποίου στηρίζεται το προσωρινό μέτρο, εκ των υστέρων, ήτοι μετά τη λήψη του, ακυρώθηκε εξ υπαρχής και, εάν ναι, ποια σημασία πρέπει να αποδίδεται στην τελευταία αυτή περίπτωση;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ 2004 L 157, σ. 45).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 22 Ιουλίου 2022 — EM κατά Roompot Service B.V.

(Υπόθεση C-497/22)

(2022/C 389/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και εκκαλούσα: EM

Εναγομένη και εφεσίβλητη: Roompot Service B.V.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 24, σημείο 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 ⁽¹⁾ την έννοια ότι, σε περίπτωση σύμβασης μεταξύ ιδιώτη και κατ' επάγγελμα εκμισθωτή εξοχικών κατοικιών με αντικείμενο τη βραχυχρόνια παραχώρηση χρήσης μπανγκαλόου σε θέρετρο που εκμεταλλεύεται ο εκμισθωτής η οποία, πέραν απλώς της παραχώρησης χρήσης, προβλέπει ως περαιτέρω υπηρεσίες τον τελικό καθαρισμό και την παροχή κλινοσκεπασμάτων, θεμελιώνεται αποκλειστική δικαιοδοσία των δικαστηρίων της τοποθεσίας του εκμισθούμενου ακινήτου, ανεξάρτητα από το αν το μπανγκαλόου ανήκει στον εκμισθωτή ή σε τρίτο;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 27 Ιουλίου 2022 — Agenzia delle Dogane e dei Monopoli κατά Girelli Alcool Srl

(Υπόθεση C-509/2022)

(2022/C 389/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίμουσα: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Ανααιρεσίβλητη: Girelli Alcool Srl

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Καταρχάς, έχει ο κατά το άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 2008/118/ΕΚ ⁽¹⁾, όρος «τυχαίο γεγονός», στο οποίο οφείλονται απώλειες που επήλθαν υπό καθεστώς αναστολής, την έννοια ότι καλύπτει, όπως η ανωτέρα βία, περιστάσεις ξένες προς τον συγκεκριμένο αποθηκευτή, μη φυσιολογικές, απρόβλεπτες και μη δυνάμενες να αποφευχθούν ακόμα και με την επίδειξη της δέουσας επιμέλειας, οι οποίες διαφεύγουν αντικειμενικά κάθε δυνατότητα ελέγχου του αποθηκευτή;
- 2) Επιπλέον, για τους σκοπούς του αποκλεισμού της ευθύνης στις περιπτώσεις τυχαίου γεγονότος, πρέπει να συνεκτιμάται, και σε ποιο βαθμό, η επιμέλεια που επιδεικνύεται κατά τη λήψη των αναγκαίων προληπτικών μέτρων για την αποφυγή του ζημιογόνου γεγονότος;
- 3) Επικουρικός, σε σχέση με τα δύο πρώτα ερωτήματα, συνάδει μια διάταξη, όπως το άρθρο 4, παράγραφος 1, του decreto legislativo n. 504 (νομοθετικού διατάγματος 504), της 26ης Οκτωβρίου 1995, η οποία εξομοιώνει με τυχαίο γεγονός και ανωτέρα βία την αμέλεια που δεν μπορεί να χαρακτηριστεί βαριά (του ίδιου του προσώπου ή τρίτων), με τη διάταξη του άρθρου 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 2008/118/ΕΚ, η οποία δεν προβλέπει περαιτέρω προϋποθέσεις, ιδίως όσον αφορά το «πταίσμα» του προσώπου που τέλεσε την πράξη ή του ενδιαφερομένου;
- 4) Τέλος, έχει επίσης η διάταξη του μνημονευόμενου άρθρου 7, παράγραφος 4, «ή ακόμη με την άδεια των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους» την έννοια ότι επιτρέπει στο κράτος μέλος να προσδιορίσει μια πρόσθετη γενική κατηγορία (την ελαφρά αμέλεια) η οποία δύναται να επηρεάσει τον ορισμό της θέσης σε ανάλωση σε περίπτωση καταστροφής ή απώλειας του προϊόντος ή μήπως η εν λόγω φράση δεν μπορεί να καλύπτει έναν τέτοιο όρο, αλλά πρέπει, αντιθέτως, να θεωρηθεί ότι αναφέρεται σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, για τις οποίες χορηγείται κάθε φορά άδεια ή οι οποίες, εν πάση περιπτώσει, προσδιορίζονται βάσει των χαρακτηριστικών που καθορίζονται σε συνάρτηση προς τα αντικειμενικά συστατικά τους;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ (ΕΕ 2009, L 9, σ. 12).